

cessum ignorari, quia cum paucis, atque ignoto habitu venire constitisset. Eo nuncio æque ac debuit Dux lætatus, miro desiderio tanti hospitis adventum expectabat. Imperator Ravennam interim venit: ex Ravenna Pomposiam primo transiit, locum Ghorio Padi ostio propinquum; noctuque navem ingressus, quinque ex domesticis cum Joanne Diacono acceptis, prospera navigatione usus, Venetias applicuit. Placuit in Divi Servuli monasterio esse potius, quam in publico aut privato hospitio, ut suus adventus commodius celaretur. Hic cum Petro Duce noctu congressus est: ac post mutuam gratulationem, & quod ille prospera navigatione Venetum littus incolumis attigisset, hic vero, quod nuper tam pulchrè Rempublicam in Dalmatia administrasset, intempesta nocte Divi Marci fanum subiere: ubi votis rite ab Othone solutis, mox Ducarium conscendunt; & quia uterque pro summo habuit negotio, ut novi hospitis præsentia ignoraretur, Dux, quoad penes se Othonem habuit, prandebat in publico: cœnas vero cum eo familiariter celebrabat. Interim ne hospitali tantum necessitudine essent inter se juncti, sed alia adhuc sanctior accederet, ex sacro fonte Ducis filiam per eos dies natam Otho sustulit: aureum pannum, qui ex publico fœdere Cæsaribus annuus debebatur, in perpetuum Veneto nomini remisit: ipse quoque multis & amplis muneribus a Duce donatus, Ravennam reversus est. Dux triduo, postquam Othonem a se dimiserat, populum ad concionem vocavit: cui Imperatoris adventum, & quonam modo penes se in hospitio per aliquot dies fuisset, & quæ ab eo impetrata essent, significavit. Grata æque omnia populo fuere, laudataque Urleoli industria in tanti Principis præsentia occultanda: atque ita non multo post ob egregia ipsius in rem Venetam merita publico decreto est ei permissum, ut Joannem filium sibi Collegam cooptaret: quem ad summam dignitatem traductum, pater cum conjuge & Othone fratre ad Constantinum & Basilium Imperatores, in Græciam misit: a quibus magnis muneribus ornati, haud longo interjecto tempore Venetias rediere. Sed quia nulla fuit unquam humana felicitas, quam non aliquis fortunæ casus violaverit: ita